

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

місто Миколаїв

11 травня 2023 року

Заступник начальника відділу розслідування злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту, СУ ГУНП в Херсонській області майор поліції Самотьосов Олексій Ярославович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000000226 від 09.03.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276-278 КПК України

ПОВІДОМИВ:

Чиленгірову Олександр Арсеновичу,
29.09.2002 року народження, громадянину
Російської Федерації, паспорт РФ серії 5316,
номер 675280, виданий 13.10.2016 відділом
УФМС Росії по Оренбурзькій області в
Сорочинському районі, зареєстрований:
Оренбурзька область, Сорочинський район,
сел. Сборовський, вул. Центральна, буд.22,
стрілець роти оперативного призначення 143
полку оперативного призначення (в/ч 6910) 50
окремої бригади оперативного призначення
федеральної служби військ національної гвардії
Російської Федерації (далі - фсвнг РФ), рядовий,
ІПН: 561605546737,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН). До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй. Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов,

передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них. Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 07 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

У зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва Збройних сил Російської Федерації, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону в порушення порядку, встановленого Конституцією України. Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і

Збройних сил Російської Федерації як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам Російської Федерації, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних сил Російської Федерації вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних сил Російської Федерації, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території Російської Федерації службові особи Генерального штабу Збройних сил Російської Федерації, на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних сил Російської Федерації, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей Російської Федерації, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та одночасно із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У подальшому, починаючи з 20.02.2014, на виконання свого злочинного плану військово-політичне керівництво Російської Федерації з використанням військовослужбовців Російської Федерації та інших спецпідрозділів розпочало здійснювати агресію та військові дії щодо України у відношенні її територіальної цілісності та забезпечення правопорядку. Зокрема здійснено окупацію території АР Крим, створено терористичні організації «ДНР» та «ЛНР». При цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади Російської Федерації під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління частинами територій Донецької та Луганської областей України на місцевому рівні.

З огляду на викладене між Російською Федерацією та Україною з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

Водночас, відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та Російська Федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто *horsdecombat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом – Конвенція (Протокол I) передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Конвенції (Протокол I) передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Так, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою.

22 лютого 2022 року президент Російської Федерації, діючи згідно зі злочинним планом, до Ради Федерації направив звернення про використання Збройних сил Російської Федерації за межами держави, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 05 годині президентом Російської Федерації оголошено про початок військової операції на території України.

Після цього підрозділами Збройних сил Російської Федерації, на виконання злочинного наказу представників влади Російської Федерації, всупереч вимогам міжнародного законодавства, зокрема: частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року; резолюцій № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах і складах Збройних Сил України та здійснено широкомасштабне військове вторгнення на територію України, яке триває до цього часу.

У ході вторгнення підрозділами Збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації в порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, здійснюються спроби окупації міст на території України, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння і військового обладнання. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії Російської Федерації та її збройних формувань призводять до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції

Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» на території України введено воєнний стан, який у подальшому продовжений.

Незважаючи на вищевказані норми міжнародного та національного законодавства України, починаючи з 24.02.2022, Чиленгіров О.А., будучи стрільцем роти оперативного призначення (далі – 50 оброн), 143 полку оперативного призначення (в/ч 6910), 50 окремої бригади оперативного призначення Федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, діючи за попередньою змовою з військовими Бочаровим О.О., Муксімовим А.Т. та іншими військовослужбовцями Російської Федерації, а також громадянами України, які добровільно зайняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області з метою реалізації єдиного злочинного умислу, спрямованого на придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі в місті Херсон, здійснював жорстоке поводження з цивільним населенням, нелегальне ув'язнення, застосування фізичного насильства та катувань (тортур), зокрема відшукування та затримання громадян України, противників окупаційної влади, інших цивільних осіб, проведення позасудових репресій над ними, катування (тортури) з метою отримання інформації про проукраїнське населення, примушування їх до співпраці з окупаційною владою. Усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, перебуваючи на території міста Херсона, Чиленгіров О.А. вчинив наступні протиправні дії.

Беручи участь у збройному конфлікті на боці Російської Федерації, **Чиленгіров Олександр Арсенович, 29.09.2002 року народження**, - стрілець роти оперативного призначення, 143 полку оперативного призначення (в/ч 6910), 50 оброн ФСВ НГ РФ, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, діючи за попередньою змовою з військовими Бочаровим О.О., Муксімовим А.Т. та іншими військовослужбовцями Російської Федерації, а також громадянами України, які добровільно зайняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області, здійснював жорстоке поводження з цивільним населенням, зокрема, нелегальне ув'язнення (утримання), застосування фізичного насильства та катування (тортур) відносно затриманих осіб, що є грубим порушенням ст. 31 Конвенції стосовно того, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від

третіх осіб якихось відомостей, ст. 147 Конвенції щодо серйозних порушень, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Конвенції (Протокол I) щодо заборони в будь-який час і в будь-якому місці насильства над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема, вбивство; катування всіх видів - фізичні чи психічні; тілесні покарання; каліцтво; знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, непристойне посягання в будь-якій його формі; погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів.

Розуміючи порушення зазначених норм міжнародного законодавства, 09.03.2022 приблизно о 12 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військові Росгвардії, перебуваючи за адресою: вулиця Теплоенергетиків, 3, місто Херсон, діючи за наказом та під керівництвом Науменка О.В., будучи озброєними, примусили начальника ІТТ № 1 ГУНП в Херсонській області [REDACTED] віддати ключі від всіх приміщень ІТТ № 1, тобто фактично незаконно захопили та встановили свій контроль над ІТТ № 1, що не було обумовлено воєнною необхідністю, а здійснено виключно з метою нелегального ув'язнення, застосування фізичного насилля, катування (тортур) цивільного населення Херсонської області для отримання відомостей, що цікавили окупаційну владу та військових Російської Федерації.

Після захоплення та взяття під контроль приміщення ІТТ № 1 за наказом Науменка О.В. у ньому розмістились військові Росгвардії, інші представники військових збройних формувань Російської Федерації та облаштували місце для жорстокого поводження, нелегального ув'язнення та катування (тортур) осіб, які перебувають під захистом. Реалізуючи злочинний умисел, у період з 09.03.2022 по кінець жовтня 2022 року у вказаній будівлі у позасудовому порядку нелегально ув'язнювали мешканців окупованого міста Херсона та Херсонської області, здійснювали жорстоке (нелюдське) поводження з ними, яке полягало у завданні сильного фізичного та психічного болю, страждань під час утримання. Крім того, до нелегально ув'язнених осіб застосовувалося катування (тортури) шляхом спричинення сильного фізичного та психологічного болю з метою отримання інформації, необхідної представникам збройних та силових формувань Російської Федерації, зізнання потерпілих та залякування їх на ґрунті

прихильності до України.

Так, військові Російської Федерації із залученням інших нествановлених осіб, реалізуючи вказаний протиправний наказ Науменка О.В., а також інших нествановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, за відсутності правових підстав, без складання будь-яких процесуальних документів, з початку березня по кінець жовтня 2022 року, у різні проміжки часу (від декількох годин до декількох місяців), із застосуванням фізичної сили нелегально ув'язнили та в позасудовому порядку утримували в ІТТ № 1 мешканців міста Херсона та Херсонської області, а саме: [REDACTED], [REDACTED] року

народження, _____, _____ року народження,
_____, _____ року народження, _____,
_____, _____ року народження, _____,
_____ року народження, _____, _____ року
народження, _____, _____ року народження,
_____, _____ року народження, _____,
_____, _____ року народження, _____,
_____, _____ року народження, _____,
_____ року народження, _____, _____ року
народження, _____, _____ року народження,
_____, _____ року народження, _____,
_____ року народження, _____, _____ року
народження, _____, _____ року народження,
_____, _____ року народження, _____,
_____ року народження, Потерпілого № 16, 06.06.1985
року народження, _____, _____ року народження,
_____, _____ року народження, _____,
_____, _____ року народження, Потерпілого № 2, 02.02.1992 року
народження, Потерпілого № 3, 03.03.1993 року народження, Потерпілого № 8,
08.08.1998 року народження, _____, _____ року
народження, _____, _____ року народження,
Потерпілого № 5, 05.05.1995 року народження, _____,
_____ року народження, _____, _____,
року народження, _____, _____ року
народження, _____, _____ року народження,
Потерпілого № 13, 03.03.1982 року народження, _____,
_____ року народження, _____, _____ року
народження, _____, _____ року народження,
_____, _____ року народження, _____,
_____, _____ року народження, _____,
_____, _____ року народження, Потерпілого № 7, 07.07.1997 року
народження, Потерпілого № 18, 08.08.1987 року народження, _____,
_____, _____ року народження, _____,

, року народження, ,
 року народження, , року
 народження, , року народження,
 , року народження,
 , року народження,
 року народження, , року
 народження, та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб.

Після затримання (нелегального ув'язнення) потерпілих під примусом або погрозою позбавлення життя поміщали до камер завчасно підготовленої катівні у приміщенні раніше захопленого ІТТ № 1 за адресою: вулиця Теплоенергетиків, 3, місто Херсон, де до них застосовувалось фізичне насилля, що виражалось у побитті їх руками, ногами, гумовими кийками по всьому тілу та голові, здійснювались катування (тортури) електричним струмом. Ув'язнених утримували у виснажливих для людського організму умовах, а саме обмежували в наданні їжі та води, не надавали належну медичну допомогу, потерпілі перебували в антисанітарних умовах в приміщенні не придатному для тривалого проживання в ньому великої чисельності людей, що прямо загрожувало їх життю та здоров'ю.

З березня 2022 року по 11 листопада 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Чиленгіров О.А., співробітник спеціального підрозділу Федеральної служби військ національної гвардії РФ «ОМОН» (військова частина 09332), під керівництвом Науменка О.В. та невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань Російської Федерації, діючи за попередньою змовою з військовими Бочаровим О.О., Муксимовим А.Т., іншими військовослужбовцями та представниками силових структур Російської Федерації, а також громадянами України, які добровільно зайняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області, переслідуючи прямий умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше утримання із застосуванням фізичного насильства, усвідомлюючи свої протиправні дії та розуміючи їх протиправні наслідки, був залучений до нелегального ув'язнення та утримання в ІТТ № 1 цивільного населення Херсонської області, до якого застосовувалось жорстоке (нелюдське) поводження та катування (тортури).

Ці спільні та узгоджені дії здійснювалися з метою реалізації спільного плану на придушення будь-яких мирних проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відшукування та затримання громадян України, у тому числі проукраїнських активістів, інших цивільних осіб, стосовно яких проводились позасудові репресії, катування (тортури). Окремих з них примушували надавати неправдиві покази про себе чи членів сім'ї щодо участі у диверсійно-розвідувальних групах, допомозі Збройним силам України.

За весь період перебування в ІТТ № 1 Чиленгіров О.А., реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, діючи за попередньою змовою з військовими Бочаровим О.О. Муксимовим А.Т. та іншими військовослужбовцями

Російської Федерації, а також громадянами України, які добровільно зайняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області, переслідуючи спільний єдиний прямий умисел, виконував відведену йому роль, у тому числі здійснював конвоювання затриманих цивільних осіб з камер до приміщень, де проводився їх допит із застосуванням катування (тортур).

08.06.2022 приблизно о 05 годині 30 хвилин (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці Російської Федерації, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, прибули за адресою: м. Херсон, селище [REDACTED], вулиця [REDACTED], де перебував потерпілий [REDACTED], [REDACTED] року народження. Переслідуючи прямий умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі останнього та подальше утримання в ІТТ № 1, що знаходиться за адресою: місто Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, без складання процесуальних документів, погрожуючи вогнепальною зброєю, із застосуванням фізичного насильства, яке виразилося в нанесенні тілесних ушкоджень, затримали (нелегально ув'язнили) [REDACTED], одягнувши йому на голову шапку таким чином, щоб закривала очі, доставили та помістили до ІТТ № 1, де він незаконно утримувався до 12.07.2022.

Чиленгіров О.А. у невстановлений досудовим розслідуванням час, але у період утримання потерпілого [REDACTED], реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, застосував до потерпілого психологічне та фізичне насилля, що виразилось у надяганні шапки потерпілому для закриття очей з метою його дезорієнтації у приміщенні, заламуючи руки, відвів потерпілого до приміщення, в якому відповідно до заздалегідь розподілених ролей військовослужбовці Російської Федерації, які проводили допити з метою змусити потерпілого повідомити інформацію про можливе зберігання зброї, наносили йому тілесні ушкодження, зокрема удари руками по тілу, чим грубо порушено ст. ст. 31, 147 Конвенції та ст. 75 Додаткового протоколу I Конвенції.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 17.06.2022 приблизно о 08 годині 30 хвилин (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці Російської Федерації, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, прибули за адресою: місто Херсон, вулиця [REDACTED], де перебував Потерпілий № 8, 08.08.1998 року народження. Переслідуючи прямий умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі останнього та подальше утримання в ІТТ № 1, що знаходиться за адресою: місто Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, без складання процесуальних документів, із застосуванням фізичного насильства, яке

виразилося в нанесенні тілесних ушкоджень, змушуванні копати власну могилу, імітуючи при цьому розстріл потерпілого, затримали (нелегально ув'язнили) потерпілого № 8, одягнувши йому на голову шапку таким чином, щоб закривала очі, доставили та помістили до ІТТ № 1, де він утримувався до 25.06.2022.

Чиленгіров О.А. у невстановлений досудовим розслідуванням час, але у період утримання потерпілого № 8, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, застосував до потерпілого психологічне та фізичне насилля, що виразилось у надяганні шапки потерпілому на очі з метою його дезорієнтації у приміщенні, заламуючи руки, відвів потерпілого до приміщення, в якому відповідно до заздалегідь розподілених ролей військовослужбовці Російської Федерації у зв'язку з тим, що потерпілий відмовлявся співпрацювати з окупаційною владою, наносили йому тілесні ушкодження, зокрема, удари руками по тілу та удари електрошокером в шию, катували електрострумом, прикріплюючи клеми на вуха, груди та статеві органи, пускаючи струм, чим грубо порушено ст. ст. 31, 147 Конвенції та ст. ст. 75-77 Додаткового протоколу I Конвенції.

Разом з цим 28.06.2022 приблизно о 10 годині 30 хвилин (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці Російської Федерації, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, прибули за адресою: місто Херсон, проспект [REDACTED], де перебував потерпілий [REDACTED], [REDACTED] року народження. Переслідуючи прямий умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі останнього та подальше утримання в ІТТ № 1, що знаходиться за адресою: місто Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, без складання процесуальних документів, із застосуванням фізичного насильства, яке виразилося в нанесенні тілесних ушкоджень, затримали (нелегально ув'язнили) [REDACTED], одягнувши йому на голову шапку таким чином, щоб закривала очі, доставили та помістили до ІТТ № 1, де він утримувався до 22.07.2022.

Чиленгіров О.А. приблизно 01.07.2022 (точний час у ході досудового розслідування не встановлено), реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, застосував до потерпілого [REDACTED] психологічне та фізичне насилля, що виразилось у надяганні шапки потерпілому для закриття очей з метою його дезорієнтації у приміщенні, надягнув кайданки, заламуючи руки, відвів потерпілого до приміщення, в якому відповідно до заздалегідь розподілених ролей військовослужбовці Російської Федерації у зв'язку з тим, що потерпілий, можливо, пов'язаний з працівниками Служби безпеки України, наносили тілесні ушкодження битою по всьому тілу, чим грубо порушено ст. ст. 31, 147 Конвенції та ст. ст. 75-77 Додаткового протоколу I Конвенції.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 06.07.2022 приблизно о 07 годині 30 хвилин (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці Російської Федерації, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, прибули за адресою: місто Херсон, вулиця [REDACTED], де перебував потерпілий [REDACTED], [REDACTED] року народження. Переслідуючи прямий умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі останнього та подальше утримання в ІТТ № 1, що знаходиться за адресою: місто Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, без складання процесуальних документів, із застосуванням фізичного насильства, яке виразилося в нанесенні тілесних ушкоджень, затримали (нелегально ув'язнили) [REDACTED], одягнувши йому на голову шапку таким чином, щоб закривала очі, доставили та помістили до ІТТ № 1, де він утримувався до 29.08.2022.

Чиленгіров О.А. 07.07.2022 та 09.07.2022 (точний час у ході досудового розслідування не встановлено), реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, застосував до потерпілого [REDACTED] психологічне та фізичне насилля, що виразилось у надяганні шапки потерпілому на очі з метою його дезорієнтації у приміщенні, надягнув кайданки, заламуючи руки, відвів потерпілого до приміщення, в якому військовослужбовці Російської Федерації у зв'язку з тим, що в соціальних мережах [REDACTED] знайшли фото з гранатою, прикріплюючи на ліве вухо клеми з дротами, катували (піддавали тортурам) електрострумом, чим грубо порушено ст. ст. 31, 147 Конвенції та ст. ст. 75-77 Додаткового протоколу I Конвенції.

09.07.2022 приблизно о 14 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці Російської Федерації, реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, прибули за адресою: місто Херсон, вулиця [REDACTED], де перебував потерпілий [REDACTED], [REDACTED] року народження. Переслідуючи прямий умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі останнього та подальше утримання в ІТТ № 1, що знаходиться за адресою: місто Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, без складання процесуальних документів, із застосуванням фізичного насильства, яке виразилося в нанесенні тілесних ушкоджень, затримали (нелегально ув'язнили) [REDACTED], відвезли його на блокпост, що розташований на Корабельній площі у місті Херсоні, де в ході допиту з метою отримання інформації про партизанів та ТРО нанесли більше ста ударів трубою по тілу, у результаті чого потерпілий втрачав свідомість більше п'яти разів. Щоб він опритомнів, військові Російської Федерації поливали його водою та продовжували наносити тілесні ушкодження, після чого, замотавши йому очі

скотчем, на наступний день, 10.07.2022, доставили та помістили до ІТТ № 1, де він утримувався до 17.08.2022.

Чиленгіров О.А. наступного дня після затримання [REDACTED], 11.07.2022 та у подальшому не менше чотирьох разів (точний час у ході досудового розслідування не встановлено), реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, застосовував до потерпілого психологічне та фізичне насилля, що виражалось у надяганні шапки потерпілому на очі з метою його дезорієнтації у приміщенні, заламуючи руки та надягнувши кайданки, відводив потерпілого до приміщення, в якому відповідно до заздалегідь розподілених ролей військовослужбовці Російської Федерації у зв'язку з тим, що [REDACTED] був колишнім учасником АТО, катували (піддавали тортурам) потерпілого, прикріплюючи на вуха клеми з дротами, пускали електрострум, наносили удари електрошокером по руках та шиї, чим грубо порушено ст. ст. 31, 147 Конвенції та ст. ст. 75-77 Додаткового протоколу I Конвенції.

Крім того, Чиленгіров О.А., реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, діючи за попередньою змовою з військовими Бочаровим О.О., Муксимовим А.Т. та іншими військовослужбовцями Російської Федерації, а також громадянами України, які добровільно зайняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області, виконуючи відведену йому роль особи, яка здійснювала конвоювання незаконно затриманих цивільних осіб з камер, де вони утримувались, до пристосованих приміщень для допитів, усвідомлюючи свої протиправні дії та розуміючи їх протиправні наслідки, під час незаконного утримання [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] та потерпілого № 8 в ІТТ № 1 у нелюдських умовах, що виражались в обмежуванні у наданні їжі та води, не надавав належну медичну допомогу, утримував в антисанітарних умовах у приміщенні, не придатному для тривалого проживання в ньому великої кількості людей, що прямо загрожувало життю та здоров'ю всіх, хто там утримувався.

Чиленгіров О.А., реалізуючи протиправний наказ Науменка О.В., а також невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади Російської Федерації, діючи за попередньою змовою з військовими Бочаровим О.О., Муксимовим А.Т. та іншими військовослужбовцями Російської Федерації, а також громадянами України, які добровільно зайняли посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території Херсонської області, використовував захоплену будівлю ІТТ № 1 за адресою: місто Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, як місце несвободи цивільних осіб, де застосовував жорстоке поводження до потерпілих [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] та потерпілого № 8, що виражалось у спричиненні їм сильного фізичного та

психічного болю, страждань, а також порушив інші закони та звичаї війни, які полягали у нелегальному ув'язненні, катуванні (тортурах), посяганні на людську гідність осіб, котрі перебувають під захистом, чим грубо порушено ст. ст. 31, 147 Конвенції, ст. 75 Додаткового протоколу I Конвенцій.

Таким чином, Чиленгіров Олександр Арсенович, 29.09.2002 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу розслідування
злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту
майор поліції

Олексій Ярославович САМОТЬОСОВ

ПОГОДЖУЮ

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні -
перший заступник керівника
Каховської окружної прокуратури
Херсонської області

Лілія Юріївна РАШЕВСЬКА

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Чиленгірову О.А. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.
2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:
- 8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження. - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.
2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24-1

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297-1. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297-2. Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;
- 4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;
- 5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;
- 6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;
- 4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;
- 5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297-3. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самотійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-2 цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297-4. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що

підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297-5. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової

інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

« » год. « » хвилин « » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу розслідування
злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту
майор поліції

Олексій Ярославович САМОТЬОСОВ